

เรื่อง

วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2

โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

(Skills Developing and Academic Achievement in Real life English 2 by Using B-SLIM

Model of the first year students in Vocational Certificate of Bangkok Technical of

Business Administration Vocational College)

โดย

นางสาวกฤตพร ช่วยบุญชู

แผนกภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2558

- ชื่อผลงานวิจัย : วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษ
ในชีวิตจริง 2 โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2558
(Skills Developing and Academic Achievement in Real life English 2 by
Using B-SLIM Model of the first year students in Vocational Certificate of
Bangkok Technical of Business Administration Vocational College)
- ชื่อผู้วิจัย : นางสาวกฤตพร ช่วยบุญชู
- ตำแหน่ง : ครูผู้สอน
- วุฒิการศึกษา : ปริญญาตรี (ศศ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, 2552
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- สถานศึกษาที่ติดต่อ : วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ 88 สุขุมวิท73 (เชิงสะพานพระ
โขนง) พระโขนงเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10260
โทรศัพท์ส่วนตัว 096-6454429 E-mail Krittaporn100325292@gmail.com
- ปีที่ทำวิจัยเสร็จ : ปีการศึกษา 2558
- ประเภทงานวิจัย : วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

- คำสำคัญ : B-SLIM Model,พัฒนา,ผลสัมฤทธิ์
- นางสาวกฤตพร ช่วยบุญชู : การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษใน
ชีวิตจริง 2โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชา
ชีพ ชั้นปีที่ 1วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่
2 ปีการศึกษา 2558
(Skills developing and Academic Achievement in Real life English 2
by using B-SLIM Model of The first year students in Vocational
Certificate of Bangkok Technical of Business Administration
Vocational College)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 แผนกการโรงแรมและการท่องเที่ยว ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คนกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 แผนกการโรงแรมและการท่องเที่ยว ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเครื่องมือที่ใช้ทำการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

- 1 ศึกษาการจัดกระบวนการเรียนรู้ แผนจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ
- 2 ศึกษารูปแบบการสอนแบบ B – SLIM Model

ผลการวิจัยพบว่า

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ (Percentage) ผู้วิจัยได้นำผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 มาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 มีผลการทำคะแนนคิดเป็นค่าร้อยละในเกณฑ์ที่ต่ำอยู่มากแต่หลังจากที่ผู้สอนได้ทำการเรียนการสอนโดย B-SLIM Model ในภาคเรียนที่ 2 จะเห็นได้ว่าค่าร้อยละของนักเรียนมีค่าร้อยละที่เพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 25.3

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา การจัดการเรียนการสอนที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เน้นการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ และจากสภาพปัญหาที่พบในชั้นเรียน ผู้ศึกษาค้นคว้าพบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ จากการศึกษาสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนจำนวนมากเขียนภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง การเลือกใช้คำศัพท์จำนวนไม่เหมาะสมมีองค์ประกอบทางภาษาไม่สมบูรณ์ การนำเสนอข้อมูลหรือข้อคิดเห็นด้วยข้อความไม่

ตรงประเด็นการสื่อความที่เป็นวลี ประโยคเต็มมีโครงสร้างประโยคที่ไม่สมบูรณ์ ผู้เรียนแสดงความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้นต่อกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ ขาดความสนใจและไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ กิจกรรมในชั้นเรียนถือว่าเป็นหัวใจของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมในชั้นเรียนต้องช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ และช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา การจัดการเรียนการสอนที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดูฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนสื่อสารตามเกณฑ์ของบิลาช (Bilash's Criteria for Communicative Activities –BCCA) เพื่อประเมินกิจกรรมที่ผู้สอนใช้ในชั้นเรียน โดยกิจกรรมนั้นส่งเสริมหน้าที่ของภาษา(Function of Language) มีการใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Material) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รู้อย่างอื่น นอกเหนือจากคำศัพท์ และหลักไวยากรณ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนเป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหา เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดและทัศนคติส่วนตัว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติแล้วเกิดการเสี่ยงภัยต่ำ (Low Risk) และเกิดความปลอดภัยสูง (High Security) หมายถึง กิจกรรมนั้นเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนปฏิบัติ โดยไม่ผิดพลาดมากสร้างความมั่นใจลดความวิตกกังวล และกิจกรรมนั้นสนุกสนานน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรม

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. นักเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูงขึ้นในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 และ ใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ

นิยามศัพท์

1. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 แผนกการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 10 คน
2. พัฒนา หมายถึง สร้าง หรือ กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยการปฏิบัติตามแผนและโครงการอย่างจริงจัง และเป็นลำดับขั้นต่อเนื่องกันในลักษณะที่เป็นวงจร
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย
4. ทักษะ หมายถึง ความสามารถในการนำภาษาอังกฤษมาใช้ ได้แก่ การพูด การอ่าน การเขียน และการฟัง ซึ่งแบ่งความสามารถของทักษะเป็น 5 ระดับ
5. B-SLIM Model หมายถึง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการนำเอาเทคนิคการสอนเขียนที่เรียกว่า แบบ (Form) ซึ่งเป็นเทคนิคการเขียนที่เน้นกิจกรรมการเขียนจากสิ่งที่ยังไปหาสิ่งที่ยากขึ้น เพื่อลดเงื่อนไขทางด้านจิตใจ (Affective Filter) เทคนิค Form ประกอบไปด้วย 4 ส่วน

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแบบการเรียนรู้ภาษา

สตีเฟน คราเชน (Stephen Krashen) และเทรซี เทอร์เรล (Tracy Terrel) (อ้างถึงใน Patricia A. Richard – Amato, 1986 : 83) ได้เสนอแนวคิดทางการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ขึ้น ซึ่งมีลักษณะสำคัญ คือ แนวการสอนแบบธรรมชาติ เป็นวิธีการสอนที่เลียนแบบการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก ต้องจัดประสบการณ์ที่จะสอนให้เด็กได้พบและคุ้นเคยกับภาษาที่ตนเรียนมากที่สุด เน้นภาษาพูดเป็นหลักสำคัญ ให้ผู้เรียนเคยชินกับแบบของภาษาพูดมากกว่าทักษะอื่นๆ

2. แนวคิดทางการสอนตามแบบการเรียนรู้ภาษา

กระบวนการเรียนรู้ภาษาตามแบบการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นทางการ โดยผ่านการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยอาศัยแนวคิดทางจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ และมานุษยวิทยา เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาดังนี้

2.1 กลุ่มที่เน้นพฤติกรรม หรือการสร้างสมนินัย

ได้แนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบการกระตุ้นและการตอบสนอง และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์กลุ่มโครงสร้าง กลุ่มนี้มีความเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของนินัย หรือความเคยชิน การเรียนภาษา คือ การเลียนเสียง หรือการเลียนแบบการสอนภาษา จึงมุ่งที่จะสร้างนินัย ให้พูดภาษาใหม่ได้อย่างคล่องแคล่ว

โดยไม่ต้องคิดเน้นเนื้อหาที่จะพูดเท่านั้น การสอนจึงเน้นการเลียนแบบ หรือพูดซ้ำๆ เพื่อจดจำลงในสมอง บทเรียนจะจัดเตรียมจากผลการเปรียบเทียบภาษาของตนกับภาษาที่จะเรียนในด้านระบบเสียงและรูปประโยค ส่วนใดมีความแตกต่างกันจะต้องฝึกให้มาก วิธีสอนตามแนวคิดนี้ ได้แก่ วิธีสอนแบบฟังพูด (Audio Lingual Method)

2.2 กลุ่มที่เน้นความรู้ความเข้าใจ

กลุ่มนี้มีแนวคิดเกี่ยวกับภาษาตรงข้ามกับกลุ่มแรก เชื่อว่าการเรียนการใช้ภาษาเป็นกระบวนการอิสระที่ไม่ผูกพันกับสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว การฝึกอย่างหนึ่งก็ใช้ได้เฉพาะสิ่งที่ฝึกเท่านั้น จะไปถ่ายทอดกับเหตุการณ์อย่างอื่นไม่ได้ การเรียนภาษาของมนุษย์เกิดจากสัญชาตญาณ เด็กสามารถใช้ภาษาและเข้าใจภาษาที่ไม่เคยได้ยินมาก่อนได้ เพราะมีกลไกในสมองที่วิเคราะห์ข้อมูลและสร้างกฎเกณฑ์ขึ้น ไม่ใช่การจำแบบผู้ใหญ่

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาแบบนี้ ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดทางจิตวิทยาแบบความคิดความเข้าใจ และทฤษฎีภาษาศาสตร์กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรตการสอนตามแนวคิดนี้ เชื่อว่าการที่คนเราสามารถพูดภาษาใดภาษาหนึ่งได้คล่องแคล่วนั้น ความสามารถที่จะเข้าใจภาษานั้นๆ มีอยู่แล้วในตัวเอง การสอนภาษาจึงมุ่งให้เข้าใจกระบวนการทั้งหมดของภาษา เน้นความสำคัญของวากยสัมพันธ์มากกว่าการเรียงคำ

2.3 กลุ่มที่เน้นการสื่อสาร

กลุ่มนี้มีแนวคิดทางด้านจิตวิทยาตามกลุ่มความคิดความเข้าใจ และกลุ่มภาษาศาสตร์สังคม หลักการสำคัญของแนวคิดของกลุ่มนี้ คือ

- การเรียนภาษาย่อมมีเป้าหมาย
- ความสามารถในการใช้ประโยค และความคิดอย่างต่อเนื่องทั้งหมดในขณะที่สื่อสารมีความสำคัญกว่าส่วนประกอบย่อยๆ ในประโยค
- กระบวนการของการสื่อสาร มีความสำคัญเท่ากับรูปแบบภาษา
- การเรียนภาษานำเน้นการปฏิบัติ
- ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์มิใช่เป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุดของการสื่อสาร
- 2.4 กลุ่มมานุษยวิทยา

กลุ่มนี้ยึดแนวความคิดทางมานุษยวิทยา ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ จุดประสงค์ของการเรียนรู้ภาษา มิใช่เพียงแต่จะสื่อสารกับผู้คนเท่านั้น แต่เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพภายในตัวของตนเอง และถือว่าภาษาเป็นเครื่องมือของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษา

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษา ซึ่งได้พบแนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ไว้หลายๆ ด้าน ก่อนอื่นขอแสดงข้อมูลเกี่ยวกับ “ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์” ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 29) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ในที่นี้ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน คือมวลประสบการณ์ที่ปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพสมอง จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพสมอง ของบุคคลว่า เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถไรมากน้อยเท่าไร

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 239) กล่าวว่า วิชาทางภาษามีลักษณะแตกต่างกับวิชาอื่นๆ อยู่มาก เพราะวิชานี้มีธรรมชาติเป็นประเภททักษะ ไม่มีเนื้อหาเป็นกิจจะลักษณะโดยเฉพาะ ดังเช่น วิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ จะมีอยู่แต่ไวยากรณ์ซึ่งเป็นเรื่องหลักเกณฑ์ทางภาษา และบางส่วนของวรรณคดีเท่านั้น ที่พอจะนับได้ว่าเป็นเนื้อหาของวิชานี้ การสอบวิชาทางภาษาในระดับประถมศึกษาโดยทั่วไป มักจะมีเป้าหมายเพื่อวัดทักษะ 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อดูว่านักเรียนมีความสามารถแสดงออกมาซึ่งทักษะทั้ง 4 ด้านดังกล่าวได้รวดเร็ว ถูกต้องและเรียบคมเพียงใด ซึ่งเป็นการวัดการใช้ภาษานั้นเอง

การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายโดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง เหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการกระบวนการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2545 : 27-28) ได้ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการสอนที่ใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ แบบ ผสมผสานกัน ยึดหลักการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ โดยนำการสอนแบบตรง การเลียนแบบ และท่องจำเข้ามาแทรกในการฟังบทฟัง และพูดนำไวยากรณ์มาแทรกในการสอนมีการสรุปกฎเกณฑ์ เน้นทักษะการใช้ภาษาเป็นสำคัญ แบ่งขั้นตอนในการสอนเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้น Presentation เป็นขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้น Practice ขั้นนี้เป็นการฝึกที่อยู่ในความดูแลของครู (Controlled Practice)

ขั้นที่ 3 ขั้น Production เป็นขั้นตอนที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2546 : 49-51) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญ ดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียนให้ผู้เรียนรู้สึกว่เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องใช้หลาย ๆ ทักษะรวมกันไป ผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้อาทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง การสอนในลักษณะบูรณาการจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดี

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมควรมีลักษณะที่เหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามากๆ นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้ว ยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุด เท่าที่เป็นไปได้ เช่น กิจกรรมที่เป็นงานกลุ่ม งานกลุ่ม เกม การแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรจะแก้ไขเฉพาะเท่าที่จำเป็น ควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเป็นอันดับแรก ภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนตามแบบ B-SLIM Model

กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวสื่อสารมีกิจกรรมที่หลากหลาย แต่กิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจคือการสอนภาษาที่สองของบิลาช (Bilash's Second Language Instructional Model หรือ B-SLIM Model) ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ (ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. 2549 : 24-30)

1. ขั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation) ในขั้นนี้ครูจะเลือกกิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และความสนใจของผู้เรียน จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สื่อต้องน่าสนใจสอดคล้องกับเนื้อหา และควรเป็นสื่อสภาพจริง ขั้นนี้ใช้เวลามากพอสมควร ซึ่งผู้สอนส่วนมากจะมองข้ามความสำคัญของการเตรียมก่อนการสอนไป ผู้สอนส่วนมากไม่เตรียมการสอนเพราะถือว่าการสอนไม่ใช่เรื่องยุ่งยากที่ต้องเตรียมเพราะเป็นหน้าที่ประจำอยู่แล้ว

2. ขั้นทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนป้อน (Comprehensible Input) ผู้สอนอธิบายความรู้ข้อมูลหรือสิ่งที่ป้อนเข้าไปใหม่ เรียกว่า Input โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ Input ง่ายต่อความเข้าใจผู้สอน ใช้การขยายความ อธิบายเพิ่มเติมโดยพูดซ้ำๆ ชัดเจน ใช้รูปภาพสาธิต และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

3. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (Intake Activity) ช่วงเวลาที่ผู้เรียนเรียนรู้ Input ผู้สอนพึงระลึกเสมอว่า ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจ Input ทั้งหมดที่ผู้สอนป้อนในขั้นแรก ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมในขั้นนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาส

4. **ขั้นผล (Output)** กิจกรรมขั้นนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ลักษณะกิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยความสามารถทางภาษา ส่วนมากเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual Activity) เช่น โครงงาน การเขียนไดอารี เรียงความ เขียนเรื่องสั้น หรือกิจกรรมกลุ่ม เช่น การทำหนังสือพิมพ์ประจำห้อง เป็นต้น

5. **ขั้นประเมินผล (Evaluation)** ขั้นนี้ ผู้สอนรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นการประเมินการสอนของตัวเอง เช่นการสังเกตหรือการซักถามผู้เรียนเพื่อต้องการทราบปัญหาต่าง ๆ และแก้ปัญหาในการสอนครั้งต่อไป ส่วนการประเมินการเรียนของผู้เรียนใช้การประเมินทักษะตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการประเมินจากการทดสอบ สรุปได้ว่าการที่จะพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารได้นั้น ครูต้องวางแผนและเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี ทำความเข้าใจตัวป้อนที่ให้แก่ผู้เรียน มีการออกแบบกิจกรรม จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สอนจากสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว จึงสอนความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียนโดยการยกตัวอย่าง การสาธิตให้ผู้เรียนได้ดู และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติบ่อยๆ ทำซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจกับเนื้อหาความรู้ใหม่ที่ครูให้ แล้วลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การปฏิบัติซ้ำๆ จะทำให้เกิดทักษะความชำนาญมากขึ้น การจัดบรรยากาศในการเรียนต้องจัดให้มีความผ่อนคลาย ลดความวิตกกังวลใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามเมื่อมีปัญหาให้เวลาในการทำงาน สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปบูรณาการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 แผนกการโรงแรมและการท่องเที่ยว ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 แผนกการโรงแรมและการท่องเที่ยว ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 แผนกการโรงแรมและการท่องเที่ยว ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1 ศึกษาการจัดกระบวนการเรียนรู้ แผนจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ

2 ศึกษารูปแบบการสอนแบบ B – SLIM Model

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM Model เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดการใช้ภาษาอังกฤษ

2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระ ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ทราบเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละบท โดยใช้ B-SLIM Model กล่าวคือการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ใหม่ โดยนำเนื้อหาในบทเรียนแต่ละบทมาจัดลำดับการเรียนการสอนใหม่ ตามหลักการของ B_SLIM Model โดยจัดการเรียนการสอนจากน้อยไปมาก เน้นทักษะการพูดและสื่อสารภาษาอังกฤษให้มากกว่าทักษะด้านอื่นๆ

4 สร้างแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาค วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดยใช้ B-SLIM Model เป็นแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ ชนิดเลือกตอบ ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบกลางภาคและปลายภาค วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุง

6. จัดการเรียนการสอน โดยใช้ B-SLIM Model ในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2

การดำเนินการวิจัย / การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีการดำเนินการดังนี้

1. ทำการทดลองกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 แผนกการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 10 คน โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการเลือกแบบเจาะจงในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ที่เคยได้ทำการเรียนการสอนโดยไม่ได้ใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model จากในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 และทำการสอนโดยใช้ B-SLIM Model ในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เพื่อทำการเปรียบเทียบผล

2. ดำเนินการเรียนการสอนตามบทเรียนโดยใช้ B-SLIM Model ตามแผนการเรียนการสอนที่ได้จัดทำ 3. บันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาปลายภาคเรียนของนักเรียนและทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการศึกษา ระหว่างภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{คะแนนที่ได้}}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 แผนกการโรงแรมและการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2558 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 10 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการโดยเริ่มศึกษาวิธีการเรียนการสอนโดย B-SLIM Model และนำทฤษฎีนี้ไปประยุกต์และจัดทำแผนการเรียนรู้โดยใช้หนังสือภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ในการเรียนการสอน

เริ่มทำการเรียนการสอนโดยใช้ B-SLIM Model ในการเรียนการสอนโดยเริ่มจากการเรียนแบบง่ายและค่อยเช่นการสอนคำศัพท์ จากนั้นเพิ่มวิธีการสอนให้ยากขึ้นตามลำดับ วิธีการเรียนการสอนแบบนี้จะเริ่มการเรียนการสอนด้วยวิธีการง่ายไปยากโดยมีสื่อการเรียนการสอนต่างๆประกอบ เช่น รูปภาพ เพลง และสิ่งของต่างๆที่เป็นของจริง

จากนั้นผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลและประเมินผลโดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 คน ในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 มาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 และทำการสรุปผล

ตารางที่ 1

แสดงคะแนน ค่าร้อยละ ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

ชื่อ – สกุล	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาคเรียนที่ 1
1. นายทัศนพล ลากเจริญ	46
2. นายจิรวัดน์ บัวคุ้ม	48
3. นายชิวานนท์ ปิ่นแก้ว	41
4. นายสุรจิต เตียวสุรินทร์	45
5. นายวัชรินทร์ แสงแสน	51

6. น.ส.ประภัสสร	แซ่เฮง	49
7. น.ส.อุ้ม	คำกอง	47
8. น.ส.จตุฉัตร	วงศ์ภูมินทร์	40
9. น.ส.เกศศรา	ธรรมจริยา	38
10. น.ส.มินตรา	บุญหลัง	33

ตารางที่ 2

แสดงคะแนน คำร้อยละ ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

ชื่อ - สกุล		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาคเรียนที่ 2
1. นายทัศนพล	ลาภเจริญ	68
2. นายจิรวัดน์	บัวคุ้ม	70
3. นายชิวานนท์	ปิ่นแก้ว	82
4. นายสุรจิต	เดี่ยวสุรินทร์	76
5. นายวัชรินทร์	แสงแสน	84
6. น.ส.ประภัสสร	แซ่เฮง	64
7. น.ส.อุ้ม	คำกอง	62
8. น.ส.จตุฉัตร	วงศ์ภูมินทร์	77
9. น.ส.เกศศรา	ธรรมจริยา	58
10. น.ส.มินตรา	บุญหลัง	50

ตารางที่ 3

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

ชื่อ - สกุล		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาคเรียนที่ 1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาคเรียนที่ 2
1. นายทัศนพล	ลาภเจริญ	46	68

2. นายจิรวัดน์	บัวคุ่ม	48	70
3. นายชีวานนท์	ปิ่นแก้ว	41	82
4. นายสุรจิต	เด็ยสุรินทร์	45	76
5. นายวัชรินทร์	แสงแสน	51	84
6. น.ส.ประภัสสร	แซ่เฮง	49	64
7. น.ส.อุ้ม	คำกอง	47	62
8. น.ส.จตุฉิณัฐ	วงศ์ภูมิินทร์	40	77
9. น.ส.เกศศรดา	ธรรมจรียา	38	58
10. น.ส.มินตรา	บุญหลัง	33	50

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 (ร้อยละ)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 2 (ร้อยละ)	ความก้าวหน้า (ร้อยละ)
43.8	69.1	25.3

จากตารางเปรียบเทียบทั้ง 3 ตารางจะเห็นได้ว่าค่าร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ในตารางที่ 1 มีผลการทำคะแนนคิดเป็นค่าร้อยละในเกณฑ์ที่ต่ำอยู่มากแต่หลังจากที่ได้ทำการเรียนการสอนโดย B-SLIM Model จะเห็นได้ว่าค่าร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 2 ของนักเรียนมีค่าร้อยละที่เพิ่มขึ้น โดยดูผลได้จากตารางที่ 2 ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เพิ่มขึ้นในตารางที่ 3 โดยเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 25.3

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ในภาคเรียนที่ 1 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่น้อยกว่าร้อยละ 50 หรือค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ที่ ร้อยละ 43.8 มีสาเหตุเนื่องมาจากการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ยังเป็นการเรียนการสอนในแบบเดิมโดยยึดสอนตามหน้าในหนังสือเรียน ซึ่งยังไม่ได้มีการจัดลำดับการสอนแบบ FORM คือการเอาเนื้อหาในหนังสือเรียนมาจัดเรียงใหม่โดยสอนตามลำดับจากง่าย เช่น เริ่มจากการจดจำคำศัพท์ ไปจนถึงลำดับที่ยาก เช่น การแต่งประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่หลังจากผู้วิจัยได้ทำการเรียนการสอนโดย B-SLIM Model ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเรียน และทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 คน ในภาคเรียนที่ 2 จึงมีผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มขึ้นดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบระหว่าง

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 และในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 และโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 25.3

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ พบว่ามีประเด็นสำคัญซึ่งผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

ผลการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับสูงขึ้น หลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนโดยใช้ B-SLIM Model ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงให้เห็นว่าการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ B-SLIM Model เป็นรูปแบบการสอนหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง ซึ่งเป็นประโยชน์ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสามารถพัฒนาวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาจุดด้อยของนักเรียนในการเพิ่มเติมศักยภาพ และสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ อรวรรณ บุญยืน (2548 : 64-70) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองแล้ง อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้ B-SLIM Model ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวนนักเรียน 22 คนระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2547 มีทั้งหมด 3 วงรอบ ๆ ละ 2 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน และการประเมินทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เทคนิคที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างโดยการบันทึกวิดีโอ การสังเกตโดยผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยการบันทึกเทป และการสนทนา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าและเสนอผลการศึกษาค้นคว้าโดยวิธีบรรยาย ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ B-SLIM Model ตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งในแต่ละวงรอบปฏิบัติการศึกษาค้นคว้าได้ดำเนิน การพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กันทำให้ครูและนักเรียน มีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก นักเรียนจะมีพัฒนาการทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่านและเขียนดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะครูต้องจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอน และ รูปทอง กว้างสวาสดี (2001 : 184) ได้ศึกษาการสำรวจความเป็นไปได้ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทประเทศไทย ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อสำรวจปัจจัยที่จำเป็นต้องพิจารณา เมื่อนามาปรับใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้เข้ากับบริบทของไทยโดยระบุถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของเจตคติของครูและนักเรียน ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งการวิจัยต้องการสำรวจว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องถูกปรับใช้อย่างไรให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษ ที่เป็นภาษาที่สองในการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทยการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การสนทนากับนักเรียน การสนทนากับครูผู้ร่วมการวิจัย การบันทึกของผู้วิจัย การบันทึกของนักเรียน การบันทึกของครูผู้ร่วมวิจัย และการสังเกตการณ์สอนของผู้วิจัย ทฤษฎีที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปสู่การฝึกปฏิบัติผู้วิจัยใช้รูปแบบการสอนภาษาที่สองของบิลาช (B-SLIM Model) เป็นการออกแบบทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของบิลาชและทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติของครูผู้สอนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ในมุมมองของผู้ร่วมวิจัย ผู้สังเกตการณ์ของการวิจัยปฏิบัติการในครั้งนี้ คือการประยุกต์ใช้ B-SLIM Model ในชั้นเรียนในโอกาสต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การฝึกปฏิบัติไปใช้ในชั้นเรียนการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิด การเรียนรู้สู่การวิจารณ์ เพื่อล้มล้างข้อสงสัยต่าง ๆ ในเรียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน สรุปได้คือกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการถ่ายโอนความคิด ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ปัจจัยตัวป้อนให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งกฎไวยากรณ์ต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำการศึกษาครั้งนี้ไปใช้

1. ก่อนการจัดการเรียนรู้ ครูควรวางแผนและเตรียมตัวให้พร้อมก่อนจัดการเรียนรู้เช่น การเตรียมกิจกรรมการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอน เช่น การใช้รูปภาพ ของจริงการสาธิต การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน การทำความเข้าใจตัวป้อนที่จะป้อนให้แก่ผู้เรียนซึ่งต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งการขยายความเพื่ออธิบายเพิ่มเติมโดยผู้สอนพูดซ้ำๆ และชัดเจน จะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ความเอาใจใส่ของผู้สอน ในการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถลดเงื่อนไขทางด้านจิตใจของผู้เรียน การตรวจผลงานจากใบงาน การทดสอบย่อย ต้องมีความชัดเจน ผู้สอนต้องอธิบายให้ชัดเจน และต้องเสียสละในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มอ่อนการใช้เวลาในการตรวจผลงานการเขียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้ครั้งต่อไป

3. ควรทำการศึกษาแบบการสอน B-SLIM Model ที่หลากหลาย และสนองต่อความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน เพื่อเปรียบเทียบว่าการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ใช้ B-SLIM Model ในแต่ละทักษะมีความแตกต่างกันอย่างไร และจะนำไปพัฒนาผู้เรียนต่อไปอย่างไร
4. ควรหาวิธีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อศึกษาว่าวิธีการสอนโดยใช้ B-SLIM Model มีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับเนื้อหา และระดับชั้นเรียนใด

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านทักษะการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ การศาสนา, 2542.

คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.
สรุปรายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการ สื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กองวิจัย

ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงเรียนแพร์ตอนุสรณ์, 2520.

จำนง พรายเข้มแเข. (2533). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม (ตามกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506714 การสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

อรรธรณ บุญเย็น. การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ B-SLIM Model. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.

อุทัยวรรณ สุระทิพย์. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หนังสือ นิทานชาดกฉบับภาษาอังกฤษ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.

Johnson, Keith and Keith Morrow. *Communication in the Classroom*. London : Longman, 1981.

Konstantyuk, Lrina. "Communicative Language Teaching Methodology and the Teaching of Ukrainian," *Masters Abstracts International*. 42(1) : 51 ; February, 2004.

Krashen, Stephen D.; and Terrell, Tracy D. (1983).

The Natural Approach : Language Acquisition in the classroom. Oxford: Pergamon Press.

Su, Yu Chin. "Communication Language Thatching in Taiwan : The Thatching and Learning Experiences of Three Taiwanese English Teachers Who Studied in American University and Returned to Teach in Taiwan," *Dissertation Abstracts International*. 63(7) : 2437 – A ; January, 2003.

Wang, Jingjing. "Communicative Language Teaching and its Impact on Teachers. Professional Practices at Tertiary Level in China," *Dissertation Abstracts International*. 61(06) : 2222-A ; December, 2000